

Zorg voor jong en oud dichtbij en vertrouwd

Sleutel naar geluk

Henk (47):

Sinds twee jaar is mijn moeder, 89 jaar, dementerend en depressief. Een heftige combinatie. Voor ons, haar kinderen, is het behoorlijk confronterend om haar zo te zien. Van een lieve, blijmoedige dame is ze veranderd in een sombere vrouw die nauwelijks nog praat en niemand meer herkent. Hoe kunnen we haar opvrolijken? Ze woont tegenwoordig in een verpleeghuis van Sensire, Den Ooiman in Doetinchem. En juist daar hebben ze de sleutel naar haar geluk gevonden.

Mijn moeder groeide op als dochter van een Achterhoekse veeboer. De liefde voor dieren loopt als een rode draad door haar leven: als jong meisje verzorgde ze de kippen en de geiten, later werd ze verantwoordelijk voor de honden en de schapen. Ze leerde de honden schapendrijven, en daarmee was haar passie geboren. Ik weet niet hoeveel internationale wedstrijden schapendrijven ze in de loop der jaren met haar border collies heeft gewonnen, maar de zolder stond altijd vol dozen met bekers en medailles.

Wij zijn dus ook opgevoed met dieren. In onze enorme tuin stonden konijnenhokken, een kippenren en een apart huisje voor de honden. Mijn moeder was constant met die beesten in de weer. Toen ze ouder werd en mijn vader overleed, waren de honden haar grootste troost. Als wij haar vroegen of ze ergens hulp mee nodig had, dan zei ze: 'Ach, ik heb mijn jongens toch,' alsof die jongens – de honden – haar niet juist werk bezorgden, maar uit handen namen.

Maar ja, mijn moeder ging achteruit. Ze werd broos en vergeetachtig. De verzorging van de honden kostte steeds meer moeite. Totdat het niet meer ging. Ik heb mijn moeder nog nooit zo verdrietig gezien als op de dag dat we haar laatste twee honden, Jack en Misty, bij haar weghaalden. Het leven had voor haar nu geen zin meer.

In Den Ooiman ging het snel bergafwaarts met mijn moeder. Wat we ook probeerden, ze staarde slechts droevig voor zich uit. Tot een paar maanden geleden, toen we hoorde over het hondenproject! Elke week komen er een paar lieve, rustige collies in het verpleeghuis op bezoek, om zich door de bewoners te laten aaien en vertroetelen. Mijn moeder ondergaat op die momenten een ware gedaanteverwisseling. Ze leeft helemaal op. Soms horen we haar zelfs schateren – en ja hoor, dan is zo'n hond bij haar op schoot gekropen. De honden in Den Ooiman bezorgen mijn moeder het beetje geluk dat we haar zo hard gunnen. Wat een geweldig initiatief!

Zorg in uw buurt?

→ Zoeken

Direct naar:

- [Dementie](#)
- [Diabetes](#)
- [Astma en COPD](#)
- [Parkinson](#)
- [Beroerte](#)
- [Oncologie](#)
- [Hartfalen](#)
- [Voeding en dieet](#)
- [Antroposofische zorg](#)
- [Wondzorg](#)
- [Chronisch moe of pijn](#)
- [Veilig gevoel thuis](#)
- [Mantelzorgers en vrijwilligers](#)

Delen via: [Twitter](#) [Facebook](#) [LinkedIn](#) [Google+](#) [Print](#)